

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย
เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐, ๕๑, ๖๐, ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖ และมาตรา ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลแม่สาย โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลแม่สาย จึงได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย ตั้งแต่วันหลังจากที่ได้ตีพิมพ์ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่สายแล้ว ๗ วัน เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“แผงลอย” หมายความว่า ที่ซึ่งจัดไว้ในถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะรวมตลอดถึงอาคาร แคร่ โต๊ะ แผง เลื่อ พื้นดิน เรือ หรือแพ สำหรับขายอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่สาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุขในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ที่ทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ทางซึ่งมิใช่ทางเอกชน ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่ง เป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนนหรือที่อื่นๆ

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งแผงลอยในถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะซึ่งได้ประกาศระบุนำห้ามมิให้ตั้งแผงลอย เว้นแต่จะได้รับอนุญาต ผู้ขออนุญาตตั้งแผงลอยต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยตนเองตามแบบที่กำหนด เพื่อแสดงว่าจะขายของประเภทใด พร้อมด้วยรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัวไม่สวมหมวก ขนาด ๑ – ๒ นิ้ว สองรูป เพื่อปิดไว้ในใบอนุญาตที่ออกให้หนึ่งรูป กับปิดไว้ในทะเบียนของเทศบาลตำบลแม่สายอีกหนึ่งรูป พร้อมกับแผนผังตั้งเข็บบริเวณที่จัดตั้ง และรูปลักษณะของแผงลอยนั้น

สำหรับผู้ขออนุญาตตั้งแผงลอยประเภทที่สองไม่ต้องยื่นรูปถ่าย

ผู้ใดตั้งแผงลอยอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้และอยู่ในบริเวณที่ซึ่งได้ประกาศห้ามมิให้ตั้งแผงลอย ต้องยื่นเรื่องราวดังกล่าวในวรรคต้นภายใน ๕๐ วันนับแต่วันประกาศระบุนำห้าม

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควรก็ให้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ตามประเภทใบอนุญาตและตามแบบที่กำหนดไว้

ในการออกใบอนุญาตแต่ละฉบับ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตขายแต่อาหารน้ำแข็ง หรือสิ่งของประเภทใดและจะกำหนดให้ตั้งแผงลอยเป็นหมวดหมู่ ตามประเภทอาหารหรือสิ่งของก็ได้

ข้อ ๖ ใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอยมีสองประเภทคือ

ประเภทที่หนึ่ง สำหรับแผงลอยถาวร ให้สิ้นอายุในวันที่ ๓๑ สิงหาคม แห่งปี ที่ออกและให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตั้งแผงลอย ฉบับละ ๑๐๐.- บาท

ประเภทที่สอง แผงลอยในงานเทศกาลหรืองานนักขัตฤกษ์ หรือแผงลอยชั่วคราวมีอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออก และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตั้งแผงลอย ฉบับละ ๕๐.- บาท

ข้อ ๗ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับผู้รับอนุญาต ๑ คน และผู้ช่วยไม่เกิน ๒ คนต่อแผงลอย ๑ แผง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตพร้อมหลักฐานแล้วแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ

ข้อ ๙ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบที่เทศบาลตำบลแม่สายกำหนด โดยให้ประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วยและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตและระบุเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำร้องขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอต่อใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือ

ความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียว และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุมัติพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งอนุญาตได้ภายในกำหนดเวลา ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่มีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา

ข้อ ๑๒ ที่ตั้งแผงลอยและการสร้างแผงลอยต้องได้สุลักษณะดังนี้

- (๑) ที่ตั้งแผงลอยและบริเวณต้องเป็นพื้นดินแน่นหรือปูด้วยวัสดุถาวร และไม่มีน้ำสกปรกขัง
- (๒) จัดทำรางระบายน้ำด้วยวัสดุถาวร เพื่อรับน้ำซึ่งไหลจากบริเวณที่ตั้งแผงลอยไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อเก็บน้ำโสโครกได้สะดวกตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขวางไว้
- (๓) จัดให้แผงลอยได้รับแสงสว่างและมีกระบายอากาศเพียงพอตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๔) แผงลอยชนิดอาคาร แคร่ แท่น โต๊ะ สำหรับวางขายของต้องทำด้วยวัสดุถาวรมีขนาดและความสูงจากพื้นดินตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร
- (๕) ต้องไม่เก็บของหรือทำที่เก็บของไว้ได้แผงลอย
- (๖) ทางเดินชื่อของต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร
- (๗) ต้องปฏิบัติการอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ในการอนุญาตให้ตั้งแผงลอย เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะส่งผ่อนผันให้ผู้รับใบอนุญาตงดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมแก่แผงลอยชนิดนั้น ๆ ก็ได้

ข้อ ๑๔ ผู้รับอนุญาตต้องรักษาแผงลอยและของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อยรวมทั้งการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในบริเวณแผงลอยที่ได้รับอนุญาต โดยปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและอย่าให้ล้นกีดขวางทางเดิน
- (๒) รักษาแผงลอยและเครื่องใช้ที่ปวงให้สะอาด โดยเก็บกวาด ถ่าง เป็นครั้งคราวตาม ควรแก่พฤติกรรม แต่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าวันละหนึ่งครั้ง
- (๓) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยอันได้สุลักษณะไว้ให้เพียงพอ และต้องไม่ถ่าย เท ทิ้งหรือปล่อยให้ผู้อื่นถ่าย เท ทิ้งมูลฝอย ลงในที่ซึ่งมิได้จัดที่รองรับมูลฝอย
- (๔) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอเมื่อเปิดการค้าในเวลากลางวัน

- (๕) จัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๖) ไม่นำหรือยอมให้ผู้อื่นนำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในแผงลอยหรือบริเวณ เว้นแต่สัตว์ที่ไว้ขาย
- (๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๕ ในการขาย ทำ ประกอบ ปรง หรือสะสมอาหารและน้ำแข็ง ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามระเบียบ และข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย และจัดให้มีผู้ช่วยแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย
- (๒) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะเครื่องใช้สำหรับประกอบ ปรงอาหารให้พ้นฝุ่นละออง แมลง และสัตว์ ซึ่งเป็นพาหะนำโรค รวมทั้งรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ
- (๓) อาหาร เครื่องดื่ม หรือน้ำแข็งที่ประกอบหรือปรงเพื่อบริโภคจะต้องประกอบหรือปรงให้สะอาด
- (๔) ใช้น้ำสะอาดในการล้างมือ ปรง แช่ หรือล้างอาหาร น้ำแข็งและภาชนะเครื่องใช้
- (๕) จัดให้มีที่สำหรับล้างภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ และให้น้ำไหลลงสู่รางระบายน้ำที่กำหนด
- (๖) ภาชนะที่ใส่ของบริโภคและเครื่องใช้ในการบริโภคต้องล้างและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๗) ใช้วัสดุที่สะอาดห่อหรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ
- (๘) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลอื่นที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ ทำ ประกอบ ปรง หรือขายอาหารหรือน้ำแข็ง
- (๙) ทำความสะอาดแผงลอยก่อนวางขายและหลังเลิกขายทุกวัน
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นๆ ให้ถูกสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ขอรับใบอนุญาตขาย ทำ ประกอบ ปรง หรือสะสมอาหาร น้ำแข็งและสิ่งของอย่างอื่นที่แผงลอย เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนป่วยเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าตนเป็นพาหะหรือได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ดังนี้ คือ

- (๑) วัณโรค
- (๒) อหิวาตกโรค
- (๓) ไข้ไทฟอยด์
- (๔) โรคบิด
- (๕) ไข้สุกใส
- (๖) ไข้หัด
- (๗) โรคคางทูม

(๘) โรคเรื้อน

(๙) โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ

ข้อ ๑๗ ให้ขายของแผลงลอยตั้งแต่วันที่ ๐๔.๐๐ น. ถึงเวลา ๒๔.๐๐ น. แต่ในโอกาสพิเศษ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะอนุญาตหรือกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อหนึ่งข้อใดมีความผิดตามมาตรา ๕๗, ๕๘, ๘๓ แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยกระทำโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี
อำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาสอง
ครั้งแล้ว ถ้ากระทำความผิดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสีย แทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้กำหนดตาม
ข้อ ๕ วรรคสอง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจตัดเดือนผู้รับใบอนุญาตให้ถูกต้องตามข้อกำหนด หากผู้รับ
ใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตาม เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสียก็ได้

ข้อ ๒๑ ถ้าปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะโรคติดต่อที่ระบุไว้ใน
ข้อ ๑๒ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้ตั้งแผลงลอยต่อไป จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ
ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ข้อ ๒๒ บรรดาใบอนุญาตแผลงลอยที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้ต่อไปจนสิ้นอายุ
ใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่สาย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาล
ตำบลแม่สายและให้มีอำนาจออกข้อบังคับตามเห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(ลงชื่อ) นายไศลยนต์ ศรีสมุทร

(นายไศลยนต์ ศรีสมุทร)

นายกเทศมนตรีตำบลแม่สาย

อนุมัติ

(ลงชื่อ) นายประยูร วงษ์พานิช

(นายประยูร วงษ์พานิช)

ปลัดจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย